594/00

Den 15. maj 2000 blev i sag nr. 51.638:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx xxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for en anmeldt brandskade.

Klagerens advokat har i skrivelse af 27/10 1999 redegjort for sagen således: "**Sagens omstændigheder:** Klagers ejendom nedbrændte næsten totalt primo april 1998. Klager havde sin bygningsbrandforsikring samt indboforsikring hos indklagede, og sagen blev noteret med skadenummer 656 ... hos indklagede. Der fandt fra indklagedes siden en foreløbig besigtigelse sted den 3.4.1998 ... Senere udarbejdede klager på opfordring fra indklagede indbolister om end han var usikker på, hvorvidt disse var fyldestgørende for bortkomne/brændte effekter. På baggrund af de af klager udarbejdede lister blev der afholdt et møde den 20.5.1998 mellem parterne, hvor listernes indhold blev nærmere gennemgået ... Under dette møde tilkendegav klager overfor indklagedes taksator, at han havde særdeles svært ved at huske alle sine indbogenstande og løsøreeffekter i øvrigt, hvorfor han stærkt befrygtede, at de af ham udarbejdede lister ikke var fyldestgørende. På foranledning af disse udtalelser foreslog indklagede taksator, at der over erstatningsopgørelsen blev medtaget et beløb, stort kr. 15.000,00 til økonomisk afdækning af eventuelle forglemmelser. Klager accepterede dette og underskrev erklæring

herom, således som denne fremtræder i bilag 2. Klagers erindring om bl.a. ødelagte indboeffekter og øvrige løsøregenstande blev imidlertid klarere i løbet af sommeren 1998 og han kontaktede derfor indklagedes taksator med oplysning om, at han bl.a. ikke var tilfreds med den meddelte løsøreerstatning. Som følge heraf modtog klager fra indklagede den 18.8.1998 klageskema med oplysning om, at han efter eget ønske, når som helst, kunne indbringe sagen for Forsikringsankenævnet ... Klager kontaktede imidlertid rådgivningsfirmaet Fuld Valuta, der i skrivelse af 24.8.1999 anmodede om genparter af erstatningsopgørelsen, idet rådgivningsfirmaet fandt at bl.a. værdiopgørelsen af indbo var uforståelig ... Kontakten mellem rådgivningsfirmaet Fuld Valuta og indklagede mundede ud i, at der medio november 1998 blev afholdt møde med deltagelse af repræsentanter fra indklagede, klager samt rådgivningsfirmaet Fuld Valuta. Under mødet blev den af klager underskrevne accept af løsøreerstatning forevist af indklagede, og rådgivningsfirmaet Fuld Valuta meddelte klager, at rådgivningsfirmaet ikke fandt at kunne gøre yderligere ved denne del af sagen. Klager, der var utilfreds hermed og ikke delte dette synspunkt, kontaktede herefter advokatfirmaet Ret & Råd, ... med anmodning om bistand. Denne bistand ophørte den 30.3.1999, hvor undertegnede indtrådte som advokat for klager og samme dato meddelte indklagede, at de tilbudte erstatningssummer ikke var tilfredsstillende, ligesom en proces med rekonstruktion af ejendommens stand og indhold var sat i værk ... Det kan oplyses, at der samtidig med nærværende klagesag er taget skridt til etablering og gennemførsel af voldgiftssag for så vidt angår erstatning for den nedbrændte bygning. Det omtalte rekonstruktionsproces førte til, at klager i skrivelse af 6.8.1999 fremsendte en supplerende løsøreliste med anslået værdiansættelse med samtidig anmodning om supplerende erstatningsudbetaling på foreløbig kr. 90.550,00 samt videre erstatning for nærmere specificerede løsøregenstand, herunder en Anders And-samling fra årene 1948-1998 ... I skrivelse af 13.9.1999 afslog indklagede at foretage yderligere erstatningsbetaling under angivelse af en række anbringender ... Denne skrivelse blev besvaret af klager den 27.9.1999, i hvilken skrivelse den tidligere fremsendte suppleringsliste blev tilføjet ca. 20.000 fotografier, som klager var kommet i tanke om tillige var brændt ved forsikringsbegivenheden ... Da en løsning ikke har kunnet tilvejebringes er iværksættelse af nærværende klagesag nødvendiggjort. **Påstande:** Principalt: Der nedlægges for Forsikringsankenævnet påstand om, at indklagede tilpligtes at betale erstatning for de i skrivelsen og suppleringslisten af 6.8.1999 opregnede genstande med tillæg af ca. 20.000 stk. fotografier. Subsidiært:

Der nedlægges påstand om, at klager tilpligtes at yde erstatning for yderligere ved branden ødelagte effekter, jfr. skrivelse og suppleringsliste af 6.8.1999 i et efter klagenævnet nærmere bestemt omfang. **Anbringender:** Det gøres til støtte for de nedlagte påstande gældende, at den mellem klager og indklagede indgåede aftale af 12.6. 1998 ... bør ændres, således at klager får yderligere erstatning, således som i påstandene opgjort. Det gøres til støtte herfor gældende, at den omtalte aftale i henseende til omstændighederne ved dens tilblivelse og indgåelse fremtræder klart urimelig for klager, hvorfor kriterierne for aftalens tilsidesættelse, jfr. aftalelovens § 36 er opfyldt."

Selskabet har i skrivelse af 2/12 1999 anført: "Der blev indgået en gyldig aftale om indboerstatningens størrelse ved vor kundes underskrevne og uforbeholdne accept af erstatningstilbuddet. Vi finder, at hverken forholdene ved aftalens indgåelse, aftalens indhold eller senere indtrufne omstændigheder gør, at det er urimeligt eller i strid med redelig handlemåde, jf. aftalelovens § 36, at fastholde kunden på aftalen. Der gik over 1½ måned, før vor indbotaksator og kunden havde et møde om indboerstatningen. Kunden fik tid til at falde til ro over den chokerende oplevelse det er at miste alle sine ejendele, og kunden havde tid til at få et overblik over sine tabte ejendele. Vi bemærker, at han havde udfærdiget 15 sider til mødet med taksator. Vor taksator havde forståelse for, at kunden befrygtede at have glemt ting, og der blev afsat en speciel post til glemte ting. Kunden fik rapporten tilsendt efter mødet til underskrift og havde således tid også efter mødet til at ransage sin hukommelse. Der gik reelt yderligere ½ måned, inden kunden besluttede sig for at acceptere erstatningen. Vi bemærker, at det er kunden, som er den nærmeste til vide, hvad han har haft af ejendele, og det er kunden som må afgøre med sig selv, hvornår han mener at have et tilstrækkeligt overblik til at kunne acceptere en erstatning. Kunden var ikke tvunget til at acceptere tilbuddet, idet det også fremgår tydeligt af rapporten, at rapporten er fremsendt tilkundens godkendelse og at kunden enten kan vælge at acceptere erstatningstilbuddet ved sin underskrift eller i stedet at kontakte taksator. Vi bemærker, at kort tid efter branden udbetalte vi a conto, og kunne på kundens begæring også have udbetalt yderligere a conto, så et eventuelt akut økonomisk behov ikke skulle være bestemmende for kundens beslutning. Det, at kunden sommeren over kommer i tanke om glemte effekter, er ikke sådanne senere indtrufne omstændigheder, der i sig selv bør den indgåede aftale urimelig. Af ovennævnte grunde mener vi, at der er indgået bindende aftale på 349.000 kr. for det brændte indbo."

Nævnet udtaler:
Klageren har ved sin underskrift på erstatningsopgørelsen indgået en aftale om erstatningens størrelse. Nævnet finder, at der ikke foreligger omstændigheder, der giver det fornødne grundlag for at tilsidesætte aftalen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen